

Muhal

– halisi · 27 Ocak 2022

Bırakıp yüreğime, en derin hüznüleri

Geçen seneler gibi bu yıl da bitiverdi.
Yazarak hesabıma yaşanmamış günleri,
Arkasına bakmadan, terk edip gidiverdi.

Mevsimleri hep kıştı, ne bahar ne yaz vardı,
Ilık meltem yerine yalnızca ayaz vardı.
Rengârenk çiçekleri esirgedi gözlerden,
Arada güzel anlar olsa bile az vardı.

Açmadı kardelenler, umutlar serap oldu,
Sert esen rüzgârlarla bağ bahçe harap oldu.
Kırıldı birer birer tutduğum dallarım,
Rahmete muhtaç sinem, kurudu, türap oldu.

Oysa ne heyecanla beklemiştim ben onu,
Sevgili bekler gibi gözlemiştim yolunu.
Gelen aratırmış ya, daha önce gideni,
Tescil etti bu sözü, yaşattı aynı sonu.

Şimdi yenisi gelmiş, ancak yine aynı hal,
Yeni diye sunduğu eskisinden intihal.
Başlangıç vaatler, nihayetinde hüsrân,
Geçip gideceklerden himmet beklemek muhal.